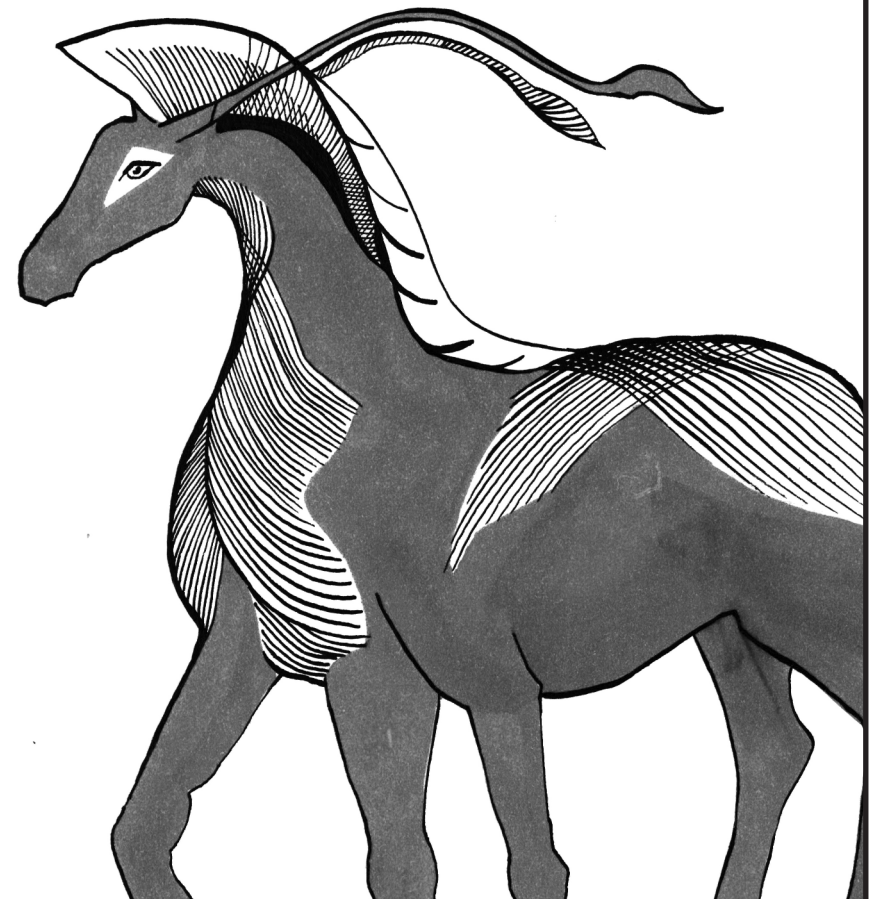

Avatar 2015

Táborový zpěvník

Táborový zpěvník Lipnice 2015
Vyriony, YMCA T. S.

Obrázek na titulce: Bryn
Výběr písniček: Chani, Maitrí, Plamínek
Sazba: Plamínek

Obsah

Amerika.....	18
Ani k stáru.....	13
Apoštolská.....	25
Bílé kopretiny.....	20
Co svět světem stojí.....	12
Čtyři muži.....	11
Diga Diga Do.....	30
Hlupáku.....	9
Jedem do Afriky.....	21
Je jaká je.....	5
Kapkami si děšť.....	24
Kláda.....	8
Kluziště.....	31
Mimochodem.....	7
Naštěstí.....	3
Není nutno.....	25
Obluda.....	6
Oddílová hymna.....	33
Pět minut v Africe.....	16
Plane ohnisko v lese.....	32
Plavčíci.....	10
Pod dubem, za dubem.....	26
Pohádka o princezně a o hrádku.....	4
Pramínek vlasů.....	27
Snad jsem to zavinil já.....	28
ŠŠŠ.....	28
Trezor.....	2
V blbým věku.....	14
Večerka.....	33
Velmi nesmělá.....	17
Vlaštovko let'.....	1
Zamilovaný princ.....	29
Znala panna pána.....	22

Večerka

1. Zapad den, slunce svít,
vymizel z údolí, z temen hor;
odpočiň každý kdos boží tvor.

2. V lesa klín, padl stín,
hasne již vatry zář, svatý mír,
kráčí z hor, usíná boží tvor.

Oddílová hymna

1. Vpřed, vzhůru před námi nový svět.
Před námi prapor, ten vítá den,
život chceme žít, život není sen.
Vpřed, vpřed, v záři zlatý květ,
rozepneme křídla před námi nový svět.
V dálavách slunných čeká na nás den,
v záři ranního slunce je zaplaven.

2. Zní v dál, v dál zvoní zvon polední.
Pevný je krok náš, kde slunný kraj,
v hrudi nám však zpívá srdce divnou báj,
v dál, v dál naše mládí sní,
kol nás je ráj, radostných mladých dní.
Půjdeme lesy a lučinami v dál,
až tam kam vítr nikdy nás nezavál.

3. Již hled', hled' my domovu jsme blíž.
Byly jsme tam, kde lesů kraj,
v svém chladném stínu tak mnohý chová taj.
Hled', hled', jak dohasíná den,
každý se domů vrací okouzlen.
Dnes byl to sen a zítra práce zas,
my půjdeme ruku v ruce vždy v každý čas.

Plane ohnisko v lese

D **A** **D**
1. Plane ohnisko v lese, tichá pieseň sa nese,
 A **D**
z dĺžky odpovie echo, ozvenou pozdrav náš.

D **A** **D**
/: Čuj, čuj, čuvaj :/ ozvenou pozdrav náš.

2. Už sa vatra rozháda, vedúcich hlas svoláva,
děti v dumaniu z lesa, kol ohňa dokola.

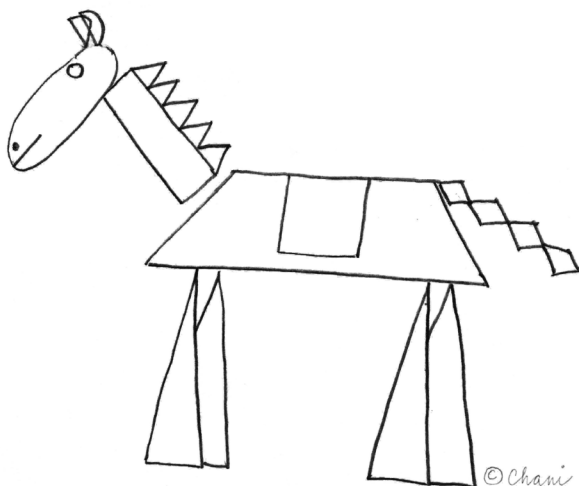
/: Pojd' k nám, pojd' k nám :/ kol ohňa dokola.

3. Ten čo sa blúdil lesom, ide k vatre za hlasom,
bratrovi povie heslo a jméno čo si dal.

/: Čuj, čuj, čuvaj :/ a jméno čo si dal.

4. Vatra radostně prská, nas spojí láska bratská,
A čisté predsavzecie vždy každý splní rád.

/: Čuj čuj, čuvaj :/ vždy každý splní rád.

Vlaštovko let' (Jaromír Nohavica)

C **Ami**
1. Vlaštovko, let' přes Čínskou zed',
F **G**
přes písek pouště Gobi,
C **Ami**
oblétni zem, vylet' až sem,
F **G**
jen at' se císař zlobí.
Emi **Ami**
Dnes v noci zdál se mi sen,
F **G**
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, let', nás, chudé, ved'.

2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, let', nás, chudé, ved'.

3. Vlaštovko, let' rychle a ted',
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
vlaštovko, let', nás, chudé, ved',
vlaštovko, let', nás, chudé, ved',
vlaštovko, let' ...

Diga Diga Do

Ami

1. Černý koně, černej vůz, smutný černý cesty kus,

E Ami E Ami
diga diga do diga do do diga diga do diga do.

2. Černá hudba, černej sbor, černej průvod, černej flór,
diga diga do diga do do diga diga do diga do.

G C A Dmi C

R: Černá holka ze šantánu zpívá u černý jámy šlágr poslední,

Ami
a všechny boty na kraji té jámy rytmus ťukají,
E Ami E Ami
diga diga do diga do do diga diga do diga do.

3. Ťukají si truchlíci, i když maj' smutek na líci,
diga diga do diga do do diga diga do diga do.

4. A lopata za lopatou padá na truhlu hranatou,
diga diga do diga do do diga diga do diga do.

R: Černý hroudy padají na víko, každej si svou hroudu přihodí,
padá hrouda za hroudou, jak truchlíci řadou jdou,
diga diga do diga do do diga diga do diga do.

5. A když je po funusu, všechno se dá do klusu,
diga diga do diga do do diga diga do diga do.

Naštěstí (Pavel Callta)

C

Proč mám klít a proč být sklíčen,

G
jen když jsem si zabouch klíče,

Ami F
hnedka po ránu.

Místo toho lehkým klusem,
vybíhám za autobusem,
jen tak v županu,

G

A v trenkách.

F G
Vždyť je to tak fajn, když k ránu,

C G Ami
se smát chce každá tvář.

F G
Byť se smějou mně,
tak to zvládnou.

C G Ami F

Neštěstí naštěstí nosí střepy
Ze střepů štěstí svý zase slepím.
V neštěstí naštěstí jak známo,
štěstí svý najít míš nejspíš.

Dneska jsem tak trochu z formy,
v autobuse revizor mi
vzal víc než pár kil.
To snad ne!

Když na zkoušku mířím stopem,
seznámím se s holkou s copem,
rázem cesta je cíl.
Už mám její číslo.

Jó, je to tak fajn, když k ránu
se děje co má se stát.

A když to nevyjde,
tak to zvládnou.

Neštěstí naštěstí nosí střepy
Ze střepů štěstí svý zase slepím.
V neštěstí naštěstí jak známo,
štěstí svý najít smíš nejspíš.

Číslo se mi z ruky smylo,
holka s copem mojí milou
zřejmě nemá být,
či snad jí potkám jindy z rána,
vím, že osud má svůj plán a
že mě překvapí
Snad jo!

Jo je fajn když víš, že přijde,
to všechno, co má se stát.
A když jen počkám si,
tak to vyjde.

Neštěstí naštěstí nosí střepy
Ze střepů štěstí svý zasedleším.
V neštěstí naštěstí jak známo,
štěstí svý najít smíš nejspíš.

Pohádka o princezně a o hrádku

C **G7**
1. Povím vám hezkou pohádku

C **G7**
o princezně a o hrádku,

C **G7**
para daj daj daj, para daj daj daj,

C **G7** **C**
o princezně a o hrádku.

2. Potůček bublá v trávě a je ho slyše právě...

3. Obláčky plují oblohou, neb jinak jíti nemohou...

4. Ptáčkové plují vůkol, neb jest to jejich úkol...

5. Na vysoké hradní věži, princezna v okně leží...

6. Hledí do modré dálavy a chodí jako bez hlavy...

7. Pláče, naříká v přemíře, že marně čeká rytíře...

8. Tu zavolala služku, by přinesla jí pušku...

9. Když přinesla ní pušku, tak zamířila mušku...

10. Zaduněl výstřel rázem a svalila se na zem...

11. A celá země třese se, když rytíř k hradu nese se...

12. Uvázal koně k javoru a šine si to nahoru...

13. Jak došel k bráně vzácný host, hned spuštěn je padací most...

14. Jak vešel rytíř do dveří, rozběh' se rovnou ku věži...

15. A spatřil dívku jak leží, v kaluži krve pod mříží...

16. Princezna právě umírá a oči na něj upírá...

Jenže ten den je včerejší,
já nevím proč mě všichni konejší,
vždyť nejsem jediná, co bloudí,
co modlitbu š š š š š šepotá.

Den do noci vtéká jak každé den,
vím, že někdo zbarví černejší sen,
sen zmoklej jako dnešní den,
o kterém š š š š š š šepotám

Zamilovaný princ (Tomáš Klus)

C **G**
1. Co s touhle šťastnou chvílí,
Ami **F** **G C**
to když se náhle v srdci láska ozývá.
Po noci je den bílý,
já nevím jak se druhé srdce dobývá.

F **G** **C** **Ami**
R: Jak jí, to říct, že jen o ni v noci sním,
F **G C**
že jsem verš, co k sobě našel rým.
Jak jí, to říct, jak se svěřit s tajemstvím,
že jsem kuchtík s pasem královským.

2. Vyhlášte troubou hlásnou,
že je mi jedno, že se prý k ní nehodím.
Pro tuhle dívku krásnou,
já klíďo píďo, rodokmen svůj zahodím.

Obluda (Samson, HOP TROP)

Ami

I. Jó, dvěšťě nás tam bylo na brize do Číny

a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,

a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz,

krík' plavčík na stožáru, a hlásek se mu třás':

R: Já tady nebudu, já vidím vobludu,

já vocaď pryč puđu, jímá mě strach,

chyt'ťe tu vobludu, sežere palubu,

tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

2. Má vocas dvěšťě sáhů a ploutev přes hektar
a zubů plnou hubu, a rozcvičuje spár
a rozčileně mrká svým vokem jediným,
a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

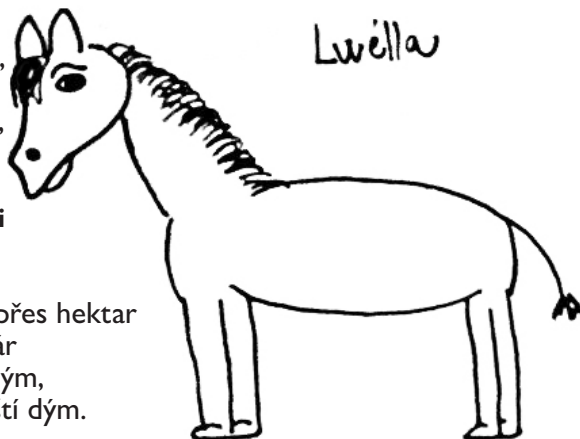
R:

3. Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu,
zapomněl, že ho v září prochlastal v Kantonu,
když uviděl tu bídu, hned zpotil se jak myš,
poklekl k komínu, pěl: K tobě, Bože, bliž.

R:

4. Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
zalehl u zábradlí a házel flaškama,
když na vobludě bouchl kanystr vod ginu,
tu přízrak vztekle houkl a vlítl na brigu.

R:

Pramínek vlasů (Jiří Suchý)

Když měsíc rozlije světlo své po kraji

a hvězdy řeknou, že čas je jít spát

pramínek vlasů jí ustřihnu potají,

komu no přece té, kterou mám rád.

Pramínek vlasů jí ustřihnu potají
já blázen pod polštář chci si ho dát
ačkoliv sny se mi zásadně nezdají věřím,
že dnes v noci budou se zdát

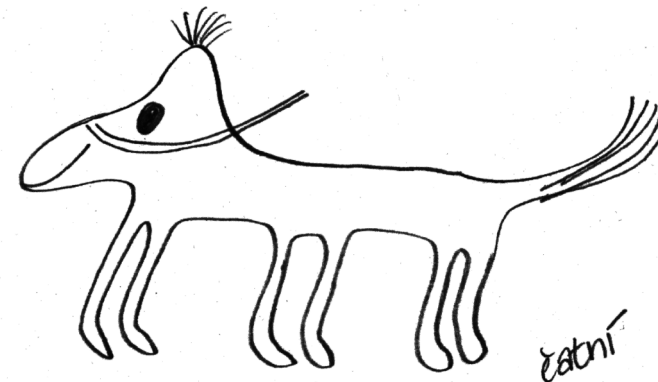
R: O sny mě připraví teprve svítání

zpěv ptáků v oblacích a modré nebe

od vlasů jichž jsem se dotýkal ve spaní,

nový den nůžkama odstřihne tebe.

A na bílém polštáři do kroužku stočený
zbude tu po tobě pramínek vlasů
já nebudu vstávat - dál chci ležet zasněný
je totiž neděle a mám dost času

Pod dubem, za dubem *(Lotrando a Zubejda)*

Ami

R: Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,

E **G7**

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

C

1. Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,

G
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

C
My řekneme: „Růce vzhůru“ a hned máme peněz fůru,

G **C E**
žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

R:

2. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,
sed', formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!

Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida.

R:

3. Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, na vzdory vši osvětě.

Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

5. Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,
pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
my slezli zase dolů a chlastali jsme dál.

Ami

R: + ach, ich, och, ach ...

Mimochodem *(Poletíme?)*

D **A7**
Jedeme na výlet, jedeme na výlet, jedeme jedeme, já a ty,

Emi **A7 D**
takže nádherné chvíle, takže nádherné chvíle, čekají na nás, já a ty,

G
když mimochodem zjistíš, že mimochodem nevíš,

A7
jestli se jede jen mimochodem

Emi **A7 D**
náhodou pouhou, nebo hnání touhou, potvrdit si ten náš dojem.

E7

R: Že díra do světa se lépe zvládne, když jsme dva,
díra do světa se lépe zvládne, když jsme dva

Jedeme dopředu, jedeme dopředu, jedeme jedeme, já a ty,
no a co je vzadu, no tak to je vzadu, nás nezajímá, já a ty.
Když mimochodem zjistíš, že mimochodem věříš v něco,
co není jen mimochodem,
na chvíličku pouhou a nebo věčnost dlouhou
porvat se za ten náš problém.

R:

Kláda (HOP TROP)

Hmi

1. Celý roky prachy jsem si skládal,

D A Hmi

nikdy svého floka nepropil,
vod lopaty měl vohnutý záda,

D A Hmi

paty od baráku jsem neodlepil,

A Hmi

nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,

D A Hmi

tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek' mi, že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny koupil,
a sekyru jsme svoji každě doma měl,
a plány veliký, jak fajn budem se mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.

G D Emi Hmi A Hmi

R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!

G D Emi F#

S tou si, bráško, netykej, netykej!

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
není těžký, vždyt' jsme fikaný,
ten rok bylo jaro ale skoupý,
a teď jsme na dně my i vory svázaný,
a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný.

R:

Apoštolská

C G Ami C F C Dmi G

1. Pohled' jak můj život plný strastí, ve víně se zvolna rozplývá,

C E Ami C F

je krásné držet sklenku, když se nikdo neptá jak je venku

G C

a co dál až dozpívám.

R: Vždycky jsem chtěl být jako apoštol, vím, že stačí chtít a jen si přát.
V důchodu si budu klidně psát evangelium, aby další o mně mohli psát.

2. Zazpívám si hory doly stráně, pomodlím se a pak půjdu spát.
Síla zvyku tak jako chléb sládne na jazyku, zbytečné je brát si, comám rád.

R:

Není nutno (Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř)

C Dmi

1. Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo

G7 C G7

hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.

C Dmi

Chceš-li trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí

G7 C

nemít žádné kamarády, tomu já říkam neštěstí.

Ami C

R: Nemít prachy – nevadí.

Nemít srdce – vadí.

Zažít krachy – nevadí.

Ami F G G7

Zažít nudu – jó to vadí, to vadí.

/: Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo.
Hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo. :/

Kapkami si děšt' (Jaroslav Řehoř)

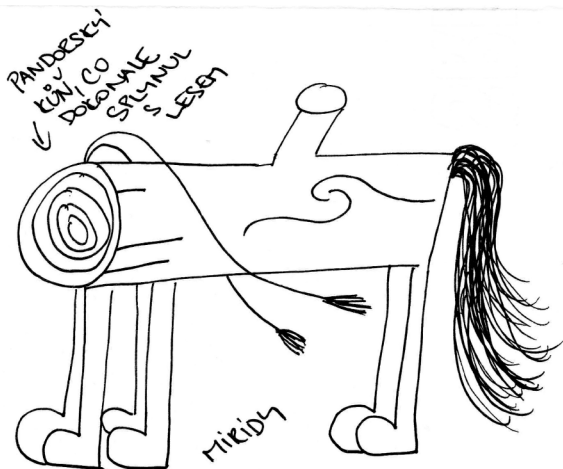
D **G** **D**
Kapkami si děšt' do plachet vozů zpívá
D **A7** **D**
vypráví o krajích, které tak opuštěné jsou
D **G** **D**
každý muž pevně otěže v rukou svírá
D **A7** **D D7**
vozy dál jedou tou tichou cizí krajinou

G
Až tam za hory, tam za obzory
D
nad nimiž mráčky jdou
E
tam skončí cestu svou

nocí tak tajemnou
A7
kapkami si děšt' už přestal zpívat

Zmodralo nebe hory a slunce svítí, svítí

[:dlouhou,dlouhou dobu ještě ty vozy pojedou:]

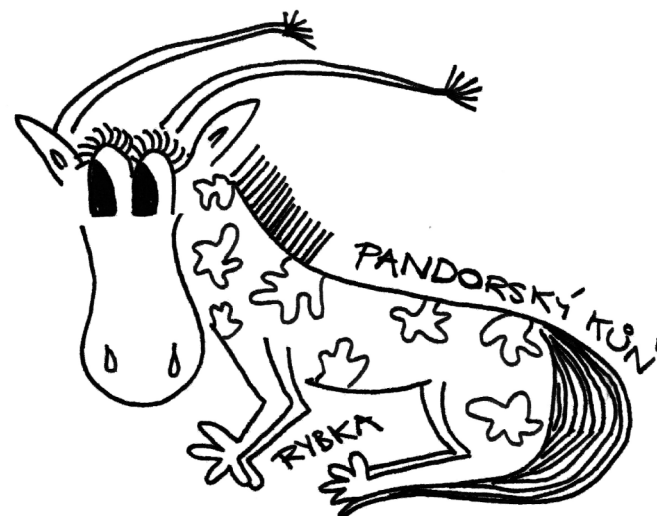
Hlupáku (pohádka Princové jsou na draka)

C **F C** **G**
Někdo má hadry na těle, někdo je nosí v hlavě
C **F C** **G C**
Berme ten rozdíl vesele, berme ten rozdíl hravě
C **F C** **G**
Nadutec hloupost nese si důstojně jako páv
C **F C** **G C**
Platí to v každé profesi, švec nebo doktor práv

C **G**
Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě
C **F G C**
Když ležeš na kutě, když ráno vstáváš
G
At' jedeš v kočáře a nebo na káře
C **F G C**
Můj pyšný hlupáku, tebe já znám

Sotva byl náš svět stvořený, sotva byl náš svět stvořen
Pustila hloupost kořeny, pustila hloupost kořen
Rodina zdravých mamlasů valí se jako proud
Jde s námi z časů do časů, dá se s tím vůbec hnout

Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě ...

Plavčíci

G

1. Zkušení jsme plavčíci,

A7

sílu máme v pravici,

D7

vždycky úsměv na líci,
když se žene boj!

G

Všelijací piráti,

A7

to na nás nic neplatí,

D7

naše pěst je rozmlátí,
jako muší roj!

G

D7

R: Holarija holaró, holari ahoj,

G

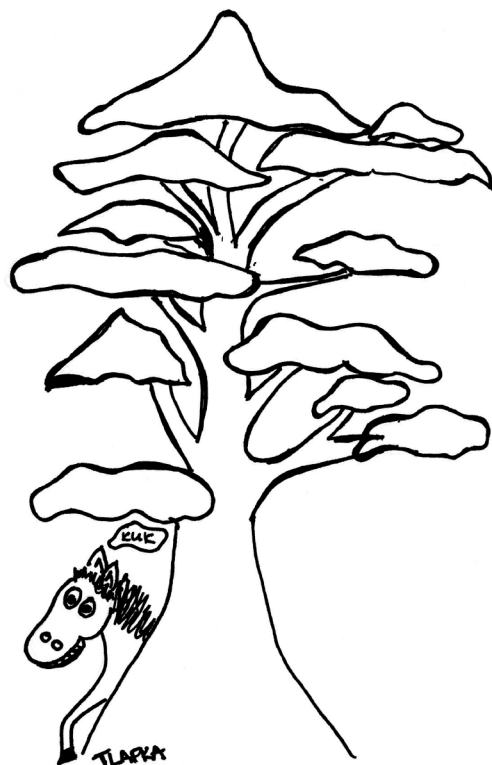
holarija holaró, holari ahoj!

2. S delfíny si tykáme,
a s racky se chcetáme,
žraloky si chytáme,
na karbanátek.
Plavčík není kapitán,
přesto je všech moří pán,
k smíchu je mu uragán,
ať má moře vztek.

R:

3. Kdo se bojí nesnází,
s námi ať se neschází,
moula všechno pokazí,
zábavu i boj.
Plavčík ten se neleká,
na pohodlí nečeká,
v plachtovní si haleká,
holari ahoj.

R:

Tisíckrát můžeš chtít
vzdálenou hvězdou být.
Jako sám horský štít
mrakům vstříc hrdě čnít.
Až poznáš svou, až poznáš svou
tvář v dětské tváři,
tak pochopíš, že kdo má rád
má mnohem víc.

Znala panna pána, zdálo se, že pro ní vzplál.
a to byla rána, již se její táta bál.
Aby mohla šťastně žít,
tak pánovi měl život vzít.
Znala panna pána hádejte, co bylo dál.

Řekněte mamce prokrista (Balada pro banditu)

G **D** **G**
1. Řekněte mamce prokrista, ať mi večeri nechystá,
C **D** **C** **G D G**
večeri ani snídani, že já jsem zbitý, spoutaný.

2. Řekněte mamce prokrista, ať mi pár košil přichystá,
tu první tenkou, kmentovou, tu druhou lněnou, bělavou.

3. V té první budu seděti, v té druhé budu viseti,
nevěšte vy mě na duby, tam by mě snědli holubi.

4. Nechte mě viset na jedli, kam chodí milá ke studni,
až bude milá vodu brát, krkavce může odehnat.

5. Hej hešů, hešů ptáčata, už je má hlava načatá,
hej hešů, hešů krkavec, že jsem byl dobrý mládenec.

Znala panna pána *(Jak utopit doktora Mráčka)*

C A7
Tisíckrát, tisíckrát,
D7 G
můžeš chtít, můžeš chtít
C A7
vzdálenou, vzdálenou
D7 G
hvězdou být, hvězdou být.
C F
Světlo hvězd, světlo hvězd
C
vstříc věkům září,
F C F C
však kdo má rád, kdo má rád,
G7 C
má mnohem víc.

Tisíckrát podél cest
jako strom můžeš kvést,
tisíckrát řekou být,
jako tón v strunách znít.
Na tisíc, na tisíc
let neznáš stáří
však kdo má rád, kdo má rád,
má mnohem víc.

C F G C
Znala panna pána, zdálo se, že o ní stál.
C F Ami G
a to byla rána, již se její táta bál.
Ami
Měl svou dceru příliš rád
Fmaj G7
a pánovi jí nechtěl dát,
C F G C
znala panna pána, hádejte, co bylo dál.

Čtyři muži

Ami Dmi Ami E7 Ami
1. Čtyři muži s jednou duší, osm paží svalnatých.
Dmi Ami E7 Ami
Rudá krev jim v srdci buší, pěsti pevně zaťatý.
Dmi Ami Dmi Ami
Koráb není dávno nový, mnoho let již ryby loví,
E7 Ami E7 Ami G7
vlnami se potácí, dálných moří tuláci.

C G7
R: Šilhovej lodník, co sem tam ráhnem házel,
C
a jen se všemu ustavičně smál.
G7
Držkatej kuchař, co hned se s každým sázel
C C7 F
a na tahací harmoniku hrál. Kormidelník celý
C F C
život čekal, až on bude na svý lodi pán,
G7
chlupatej pes, co na každého štěkal,
C
a naposledy přijde kapitán.

2. Jednou pluli k Filipínám, bouře je však zahнала,
blesk jim přetřel stěžeň v půli, voda se jim nabrala.
Na palubu lehla vlna, paluba je vody plná,
stožáru se drželi, čtyři muži omšeli.

R:

3. Na západě rudé slunko zvolna do vln padalo.
V malém člunu osm paží znaveně veslovalo.
Oči hoří, ruce slábnou, břehů nikdy nedosáhnou,
marně zemi hledali, čtyři muži zoufalí.

R:

Co svět světem stojí

D

1. Co svět světem stojí, kdo se moře bojí,

A7 D

nezná oceán, je špatný kapitán.

D

Kdo na všechno reptá, život se ho zeptá,

A7 D

sílu zdali máš, dej pozor ztroskotáš.

D

A7

R: Holarija hou, námořník jen slanou vodu honí,

D

holarija hou, když ji nemá stále touží po ní/po tý vodě,

D7

G

holarija hou, námořníka všude rádi mají,

D

když přístav opouští, děvče mu odpouští,

A7 D

pak zavolá tmou, holarija hou.

2. Když loď kotvy zvedá, námořník jen hledá,

sličné děvy tvář, toť majáku je zář.

Když se večer stmívá, s kytarou jí zpívá,

žízeň má jak dům a pije grog a rum.

R:

Jedem do Afriky (YOYO Band)

C

F

R: Jedem do Afriky

Dmi

Jedeme do Zimbabwe

B

Jedem na hostinu

C

Špatně to nedopadne

F

To co je před náma

Dmi

Lechtá nás u pupku

B

Mám strach že skončím

C

F

Něčemu v žaludku ó je

1. Krokodýl zelený fláká se po pláži

Lehce se usmívá – vo něčem přemejšlí

Krokodýl zelený fláká se po pláži

Co asi vymyslel že na nás doráží

R:

2. Zebry a žirafy nemaj co na práci

Honěj se se lvama – maj z toho legraci

Když je lvi dohoněj tak je pak sežerou

Oni se nezloběj – souhlasej s přírodou

R:

3. Náčelník Bokassa chytne tě do lasa

Nacpe do lednice – masa jak u rasa

President Francie tam taky večerel

Když slyšel co tam je div z toho neumřel

R:

Bílé kopretiny

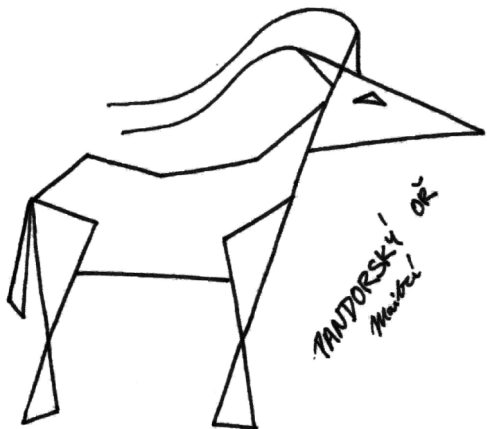
C **D** **Ami**
1. Tam v bílejších kopretinách sníš svůj sladkej sen
F **E**
o modrejch dálkách, co tě někam zvou.
D **E** **Ami**
Tak se jen dívej, dívej já už dneska vím,
G
proč vlastně nestojíš o velkou lásku mou.

C **D**
R: /: Nestojím, nestojím o lásku tvou,
Ami **G** **Ami**
musím dál, zlatý pouta, to se pro mě nehodí :/
(jako vždycky svoje štěstí zahodím, zahodím.)

2. Záviděl jsem mrakům, že si mohou plout,
a že se snoubí s modrou oblohou.
tak si jen mávej, mávej já už dneska vím,
proč vlastně nestojíš o velkou lásku mou.

3. Kachny se vracej a já marně vyhlížím,
větru se ptám, proč zavíl stopu mou
a jenom zvadlá tráva, kterou ubil déšť,
říká, že nestojíš o velkou lásku mou.

R:

Ani k stáru (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)

G **C** **F**
1. Mám ploché nohy po tetě a fantazii po svém strýci,
Ami **G**
už dlouho šlapu po světě a nevím co mám o něm říci...
C **F**
Kdysi jsem sníval o Nilu a pak se plavil po Vltavě,
Ami **G**
já věřil spouště omylů a dodnes nemám jasno v hlavě...
C
nemám jasno v hlavě.

C
R: Ani k stáru, ani k stáru, ani k stáru,
Emi
nemám o životě páru, nemám páru,
F **G** **C** **G**
třebaže jsem dosti sečtělý, sečtělý...
C
Až mi tváře zcela zblednou, zcela zblednou,
Emi
dal bych si ho ještě jednou, ještě jednou,
F **G** **C**
třeba s vámi, třeba s vámi, chcete-li...
F **G** **C** **G**
třeba s vámi, třeba s vámi, chcete-li...

2. Už dlouho šlapu po světě a čekám co se ještě stane,
mám pořád duši dítěte a říkají mi starý pane...
Já citově jsem založen, při smutných filmech slzy roním
a měl jsem taky málo žen, teď už to asi nedohoním...
už to nedohoním.

R:

V blbým věku (Xindl X)

C **G**
1. Ujel mi vlak i poslední metro,
Ami **D**
ještě jsem nebyl in a už jsem retro.
F **G**
Než jsem se z pulce vyloup v samce,
C **Ami**
co má všechno pod palcem,
F **G**
v den svý šance na poslední jamce zaspal jsem.

2: Ujel mi vlak, tak už to chodí,
hlavu nevěším, pojedu lodí.
Než si to hodit, spíš se hodím do pohody u vody
a počkám si až retro zase přijde do módy.

F **G** **Ami**
* Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem,
F **G**
byť čas utíká víc, než je milo.
F **G** **Ami**
Stále věřím, že ze mě ještě něco bude,
F **E**
no jo, ale co když už bylo?

Ami **F** **C** **G**
R1: Včera mi bylo málo, dneska je mi moc, jak se to stalo, nevím,
Ami **F** **G**
každopádně jsem zas v blbým věku
Ami **F** **C**
a jedu mimo trat' a říkám si tak at',
G **F** **G** **Ami**
vždyť všechny mosty vedou beztak po stý přes tu stejnou řeku.

Včera mi bylo málo, dneska je mi moc, jak se to stalo, nevím.
Každopádně jsem zas v blbým věku
a pluju proti proudu vstříc poslednímu soudu
a jsem radši vám všem pro smích než abych byl sobě k breku.

Země je kulatá (Pepa Nos)

E **H**
1. Kdo jde pořád doprava, voctne se nalevo,
E
kdo jde pořád doleva, přijde napravo.
A
Kdo jde pořád dopředu, voctne se vzadu,
E **H** **E**
kdo jde pořád dozadu, bude vepředu.

A **E** **H**
R: Protože kulatá, Země je kulatá, Země je kulatá,
E
je-je-je kulatá,
A **E** **H**
Země je kulatá, Země je kulatá, Země je kulatá,
E
je-je-je kulatá.

2. Kdo jde pořád na východ, voctne se na západě,
kdo jde pořád na západ, přijde na východ.
Kdo jde pořád na sever, voctne se na jihu,
kdo jde pořád na jih, přijde na sever.

R:

3. Kdo se pořád přibližuje, nakonec se vzdálí,
kdo se pořád vzdaluje, nakonec se přiblíží.
Kdo jde pořád dolů, voctne se nahoře,
kdo jde pořád nahoru, nikam nedojde!

R:

Amerika (Lucie)

G D Ami
Nandej mi do hlavy tvý brouky

G
A Bůh nám seber beznaděj

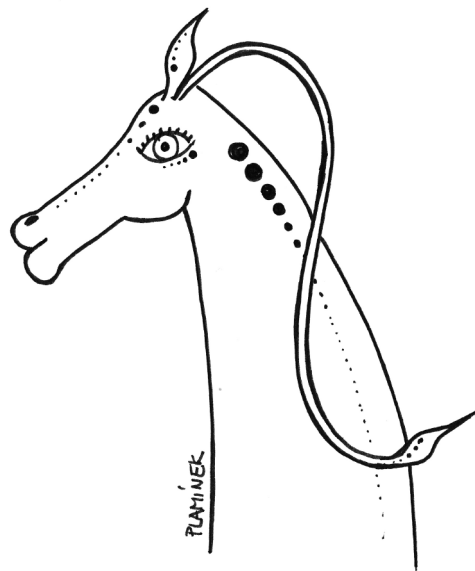
V duši zbylo světlo z jedný holky
Tak mi teď za to vynadej

Zima a promarněný touhy
Do vrásek stromů padá déšť

G D Ami
Zbejvaj roky asi ne moc dlouhý
C G
Do vlasů mi zabroukej... pa pa pa pa
Hmi Emi G
|:pa pa pa pa pa pa pa pa:|

Tvoje oči jenom žhavý stíny
Dotek slunce zapadá
Horkej vítr rozezní mý zvony
Do vlasů ti zabrouká... pa pa pa pa
pa pa pa pa

Na obloze křídla tažnejch ptáků
Tak už na svý bráchy zavolej
Na tváře ti padaj slzy z mraků
A Bůh nam sebral beznadej
V duši zbylo světlo z jedny holky
Do vrásek stromů padá déšť
Poslední dny hodiny a roky
Do vlasu ti zabrouká... pa pa pa pa
pa pa pa pa

F G Ami

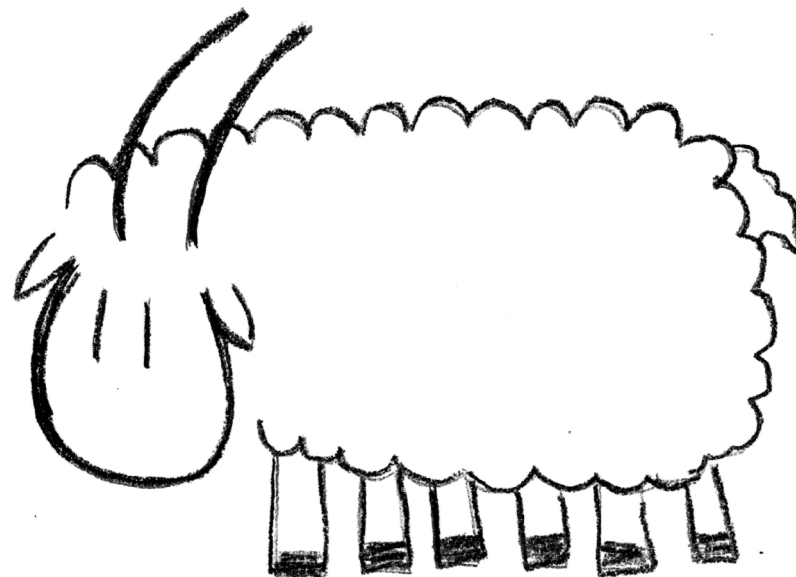
R2: Na, na, na... včera mi bylo málo dneska je mi moc
Na na na... včera mi bylo málo dneska je mi moc.

3: Ujel mi vlak před rokem v dubnu,
ještě jsem nezmoudřel a už zas blbnu.
Jak dopustil jsem to, že život protéká mezi prsty?
Nevím, věřím, že až se prospím, pochopím, co s tím.

*Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem,
teď mám v kapse jen poslední kilo.
Stále věřím, že ze mě ještě něco bude,
no jo, ale co když už bylo?

R1:

R2:

Pandorský kůň převlečený za ovci

Čekanka

Pět minut v Africe (Žáček, Jurkovič)

D A D A7
1. Čáry máry, ententyky poletíme do Afriky,
D G D A7 D A7 D
přidržte si čepice – hop! A už jsme v Africe.

2. Lvi a lvice pod palmami hrozitánsky špulí tlamy,
loví myši v oáze, přibývají na váze.

3. Sloni troubí na choboty od pondělka do soboty
a pak zase pozpátku od úterka do pátku.

4. Hroši mají kůži hroší, ti si rádi zlenoší,
pak si trochu zaplavou a hned usnou únavou.

5. Kočkodani kření pusy, obejdou se bez cirkusu,
všichni hravě přecvičí veletoce opičí.

6. Pštrosi mají krásné peří, pyšně si ho nakadeří,
kýchneš-li pak nablízku, strčí hlavu do písku.

7. Dromedáři táhnou pouští, nálada je neopouští,
vozí zboží tam a sem, plaší mouchy ocasem.

8. Nosorožec funí zlostí, že ho ruší davy hostí,
všecky kolem prohání, nezná slušné chování.

9. Plameňáci purpuroví na jezeře ryby loví,
volavky a marabu hrají si tam na babu.

10. Paviáni křičí zdola: Žirafa, hej, hola hola!
Jak se máš tam nahoře? Dohlédneš až za moře?

11. Žirafa jen mhouří víčka, šťouchá hlavou do sluníčka,
chodí k němu na táčky, okusuje obláčky.

12. Čáry máry, ententyky, vrátili jsme se z Afriky,
jedna, dvě, tři, čtyři, pět, hop a už jsme zase zpět.

Velmi nesmělá (Jablkoň)

Ami G Ami
1. Potkali se v pondělí v pondělí
G E
Byli velmi nesmělí nesmělí
C G E
A tak oba dělali dělali
Ami G Ami
Jakoby se neznali neznali

2. V úterý sebral odvahu odvahu
Odhodlal se k pozdravu pozdravu
A pak v citové panice panice
Prchali oba k mamince mamince

C G Ami
R: Semafor popásá chodce
C G C
motorcky auta tramvaje
C G Ami
A všechny cesty dneska vedou
C G Ami
/: do pekla i do ráje :/

3. Ve středu spolu postáli postáli
Dívali se do dáli do dáli
A do dáli se dívali dívali
I když už spolu nestáli nestáli

4. Ve čtvrtek přišel první zvrát první zvrát
Prohlásil že má ji rád má ji rád
A ona špitla do ticha do ticha
Že na ni moc pospíchá pospíchá

R:

5. V pátek to vzal útokem útokem
Jak tak šli krok za krokem za krokem
Přesně v šestnáct dvacet pět dvacet pět
Zavadil loktem o loket o loket

6. V sobotu ji vzal za ruku za ruku
Hlavou jí kmitlo je to tu je to tu
A jak hodiny běžely běžely
Drželi se drželi drželi

R:

7. V neděli už věděli věděli
Že jsou možná dospělí dospělí
A tak při sedmém pokusu pokusu
Dal jí pusy na pusy na pusy

8. Když zas přišlo pondělí pondělí
Příšerně se styděli styděli
/:A tak oba dělali dělali
Jakoby se neznali neznali:/